

at Laan ikke kan bevilges, medmindre mindst to Medlemmer af Kassens Ledelse har taget Bestemmelse derom. Saa finder man en hidtil savnet Bestemmelse om, at Kautionslaan skal være indfriet inden Forløbet af en vis Frist, som her er sat til 10 Aar. — Af andre nye Bestemmelser bør nævnes, at der i denne Paragraf bestemmes, at i alle Kasser med mere end 100,000 Kr.s Indskud skal mindst 5 pCt. af Sparernes Tilgodehavende anbringes i let realisable Værdipapirer. Dette foreslaas, for at kunne imødegaa det første Stød i Tilfælde af et Løb mod Kassen, og af lignende Aarsager forbydes det at have mere end 5 pCt. af Kassens Midler henstaaende i et enkelt Pengeinstitut. — Endelig forbydes det Sparekasserne at anbringe deres Midler i Aktier af nogen som helst Slags, medmindre de er statsgaranterede, eller det er Aktier i Nationalbanken. — I § 7 gives Anvisning paa Dannelsen af Reservefond ved Henlæggelse af Overskuddet, indtil det har naaet 10 pCt. af Indskuddet indtil 5 Mill. og derefter paa den Maade, jeg nylig angav for de til kombineret Bank- og Sparekassevirksomhed berettigede Institutter. — I § 8 finder vi nogle Bestemmelser om Bogføringsregler, af hvilke bør nævnes, at der altid skal føres to Kassebøger af to forskellige Personer; men da der staar, at Indenrigsministeriet kan anordne udførligere Regler for Bogføring, skal jeg ikke komme ind paa denne Side af Sagen ud over dette, at det vist vil være rigtigst at forandre „kan” til „skal”; eftersom der er meget kortfattede Bogføringsbestemmelser i Loven, er det maaske ikke nok at give Indenrigsministeren Adgang til at give saadanne Regler, men det er vistnok bedst, at Ministeriet faar en Pligt til at gøre det.

I § 9 foreslaas, at Effekterne kan opføres til Værdi efter Gennemsnittet af 5 Aars Kurser; det er noget afvigende fra de nu gældende Regler. — I § 10 etableres et Ansvar, som nu mangler, ogsaa for Revisorerne. Og endelig gives der i § 20 Regler for Fordelingen af Omkostningerne ved Sparekassetilsynet, idet fremtidig Sparekasserne i Forening skal afholde alle med Tilsynet forbundne Udgifter efter de derom angivne Regler.

Jeg har nu paa en enkelt Undtagelse nær gennemgaaet alt, hvad der kan siges at være væsentligt og nyt i det foreliggende Forslag om Sparekasser. Den enkelte Undtagelse er Forslaget om Oprettelse af et Bank- og Sparekasseraad. Jeg mener, at alle de Tilføjelser, til den nugældende Ord-

ning, jeg nylig har omtalt, ubestrideligt i stort Omfang vil gøre Sparekasserne sikrere, end de for Tiden er, og vil styrke Tilliden til dem. Den Omstændighed, at Kommissionens Betænkning er fremkommet inden den sidste store Katastrofe i Hjørring, tror jeg ikke har skadet. Man har i Virkeligheden haft Øjet aabent for, at den gældende Ordning kan føre til mangt og meget, selv om man egentlig ikke havde tænkt sig, at den skulde kunne føre til noget saa absurd som det, vi var Vidne til i Hjørring. Alle disse Bestemmelser, tror jeg, vil være yderst anbefalelsesværdige og styrke Tilliden til Sparekasserne i høj Grad.

Derimod har jeg maattet erklære mig for Modstander af det i Lovforslaget indeholdte overmaade vigtige Forslag om Fastsættelse af en Maksimalindlaansrente ved Hjælp af et Raad paa 20 Medlemmer, inklusive Formanden. Den højtærede Indenrigsminister har allerede ved Fremsættelsen gjort opmærksom paa, at det ikke er første Gang, dette Forslag foreligger for Rigsdagen. Jeg maa sige, at den højtærede Indenrigsminister forsvarede jo Forslaget her, men det var ikke netop, hvad jeg vilde kalde for et begejstret eller varmt Forsvar, han førte, og den højtærede Minister for Handel og Søfart var om muligt endnu mere tempereret i sin Varme for Forslaget. Det gaar altsaa ud paa, at et Raad paa 20 Medlemmer, inklusive Formanden, skal kunne vedtage en Maksimalrente. Det fandtes allerede i den første Sparekassekommissions Betænkning, og det var forfægtet af afdøde Konferensraad Levy, men det bekæmpedes i Rigsdagen af den ældre Alberti af al Magt, og det blev da heller ikke til Lov. Et senere privat Lovforslag blev fremsat i Aaret 1900, men det strandede navnlig paa Forslaget om den Maade, hvorpaa et saadant Raad skulde sammensættes. Nu har man her i Lovforslaget fra det Flertals Side, som har foreslaaet det, anvendt megen Flid paa det sidste Spørgsmaals Løsning, nemlig Raadets Sammensætning; men man er derigennem paa den anden Side naaet til et Apparat paa 20 Medlemmer, hvoraf foruden Formanden 3 skal vælges af Regeringen, 4 af Rigsdagen og 12 af Institutterne. Der fordres et Flertal af 15 Medlemmer, for at dette Sparekasse- og Bankraad skal kunne tage en Beslutning. Det vil altsaa ses, baade at Formanden og alle Regeringens Repræsentanter vil kunne blive overstemte, og at det ogsaa vil kunne indtræffe, at der ikke kan samles nogen kvalificeret Majoritet af denne Størrelse om Fastsættelsen af en